

[Finansministeren.]

naturligvis det til fra vor Side, at man giver en Rabat ogsaa paa den Del, der henlægges og ikke udbetales. Det er en beklagelig Mangel ved det konservative Forslag, at man ikke har taget det med . . . (*Korsgaard*: Det kunde vi nok være blevet enige om!) . . . Det kunde vi maaske nok være blevet enige om, men med Hensyn til den Forskel, jeg har peget paa, har vi altsaa ikke kunnet blive enige, og fra vor Side har vi i alt Fald ikke kunnet tiltræde det konservative Standpunkt, som der efter min Mening ikke er nogen fornuftig Realitet i. (*Korsgaard*: Naa, naa!). Ja, saadan er min Opfattelse.

Der har været rejst en Diskussion om, hvordan det gaar med de Formuer, der er anbragt i kooperative Foreninger, og hvordan det gaar skattemæssigt med de Udbetalinger, der finder Sted. Jeg kan dertil sige, at det Kapitalindskud, som Medlemmerne har gjort i en kooperativ Forening, beskattes naturligvis hos Medlemmerne paa ganske samme Maade som andre Kapitalindskud, og de Beløb, som tilskrives Medlemmernes Reservecapitalandele, beskattes ogsaa hos Medlemmerne paa ganske samme Maade som de direkte Kapitalindskud. Men den almindelige og ikke delte Formue beskattes ikke hos Medlemmerne. Den beskattes jo ikke direkte noget Sted, heller ikke i et Aktieselskab. Et Selskabs Aktier beskattes i Forhold til deres Kursværdi, og det er en Værdi, der først og fremmest afhænger af det Udbytte, man er i Stand til at faa af sine Aktier. Det kan være saadan, at et Aktieselskab har en Formue, der er væsentlig større end den, Kursværdien giver Udtryk for, men denne Forskel beskatter man ikke. Der er ogsaa mange andre Foreningsformuer end netop dem, der knytter sig til Andelsvirksomheder, som heller ikke beskattes hos Medlemmerne, mange udelte Foreningsformuer af forskellig Art. Der er overhovedet ikke i dette Øjeblik nogen Hjemmel for at gennemføre en saadan Beskatning.

Med Hensyn til den udbetalte Dividende er Forholdet det, at for saa vidt Dividenden udbetales, og fordeles i Forhold til Varekøbet, beskattes den ikke. Saa er den skattemæssigt set altsaa sidestillet med en Rabat, og som det allerede er oplyst, er enhver Rabat, som en Købmand betaler sine Kunder, hvis den vedrører deres private Køb, heller ikke skattepligtig for Kunden. Enhver Rabat, som en almindelig Forbruger kan opnaa i en hvilken som helst Virksomhed, enhver Tilbagebetaling eller Afregning paa dette Omraade beskattes ikke,

og der kan heller ikke være nogen som helst fornuftig Mening i at stille Krav om en Beskatning af Dividende fra Brugsforeninger, naar man fra konservativ Side sidestiller den med købmandsmæssig Rabat og ønsker at behandle den paa den Maade. Derimod svarer naturligvis Brugsforeningsmedlemmer Skat af de Renter, der udbetales af de Andele, som de har staaende i Foreningen, ganske paa samme Maade som de svarer Formueskat af disse Andele. For øvrigt er det saadan, at ogsaa Dividenden beskattes, som det allerede er oplyst, hvis den falder paa Køb, som indgaar i en Driftsvirksomhed. Landbrugerens Dividende af de Køb, han foretager til sin Bedrift, gaar jo i Virkeligheden ind i hans Indtægt derigennem, at hans Driftsomkostninger bliver saa meget lavere, end de ellers vilde have været.

Jeg tror hermed at have svaret paa de Spørgsmaal, som de ærede Medlemmer Hr. Boeck-Hansen og Hr. Prieme har fremsat vedrørende disse Udbetalinger fra Brugsforeninger.

Der er i Betænkningen fremsat enkelte Underændringsforslag, om hvilke jeg gerne ganske kort vil gøre nogle Bemærkninger.

Af de ærede konservative Medlemmer i Udvalget er der i Ændringsforslag Nr. 2 foreslaaet, at det samlede Skattebeløb, som det paahviler en Skatteyder at svare i Indkomstskat til Staten, fællesskommunal Indkomstskat og personlig Skat til Kommunen, ikke kan overstige 60 pCt. af hans Indkomst uden Fradrag af personlige Skatter og Forsikringspræmier. Jeg har ikke kunnet tiltræde dette Forslag. Det er, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Korsgaard har gjort opmærksom paa, en Konsekvens af den Fremgangsmaade, der nu er fastholdt, at hele den personlige Skat skal kunne fradrages ved Indkomstopgørelsen. Det er muligt, at der kan fremkomme Tilfælde, hvor en Skatteyder kommer til at betale over de 60 pCt. af sin Indtægt (*Korsgaard*: Over 100!). uden Fradrag af Skatten. Ja, det ærede Medlem sagde, at det ikke vilde være vanskeligt at konstruere et saadant Tilfælde, og det giver jeg det ærede Medlem Ret i, men jeg tror, det vil være meget vanskeligt for det ærede Medlem i Praksis at finde et saadant Tilfælde, og det er det, det kommer an paa. Jeg tror ikke, det ærede Medlem kan finde et saadant Tilfælde, for der skal et saadant Sammenstød af Omstændigheder til, saa det sikkert ikke vil forekomme i Praksis, at man kommer op i hvert Fald over de 100 pCt.

Men Forholdet er det, at naar Skatte-